

ת"פ (באר שבע) 55006-02-22 - מדינת ישראל נ' אניס דריג'את

ת"פ (באר-שבע) 55006-02-22 - מדינת ישראל נ' אניס דריג'אתשלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 55006-02-22

מדינת ישראל

נגד

אניס דריג'את

ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד

בית משפט השלום בבאר-שבע

[10.06.2024]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

אירועי הטבח בשבעה באוקטובר 2023 היכו בתודעה הישראלית כולה. זוועות הטרור הרציחות, העינויים, המראות הקשים מנשוא, בהיקף ועוצמה של אסון לאומי, אלו קוראים לציבור האזרחים, מערכות אכיפת החוק ובתי המשפט, להקפדה בכל הכרוך בעבירות הכניסה לישראל שלא כדין לדרגותיהן, לעמוד על פוטנציאל הסיכון שתמיד היה שם והיום יותר מתמיד.

עדיין קול דמי אחינו "צועקים מן האדמה". המלחמה בעיצומה. מאז הטבח הנורא המדינה במלחמה, קיים "עוצר" כניסה לישראל גם של בעלי היתר בעבר. האירוע הנורא מחייב את הכול. האינטרס הציבורי גדל פי כמה מקודמו. בעת הזו מטה הוא הכף בכל הנוגע לעבירות בתחום הכניסה לישראל שלא כדין, שאותיותיהן נכתבו בדם. היום עוצמת להבותיה של הנורמה הפלילית מתוך בתי הקיבוצים השרופים הסמוכים לגדר בעזה גבוהה מתמיד. לפנינו היום החובה להרתעת הרבים בדיוק מקום שלא הייתה מספיק כזו. הניסיונות בעבר והיום לבצע פיגועי טרור, מחייבים אכיפה והרתעת כל פלטפורמה של "הכנסת אורחים". אכיפה זו תלויה גם בענישה. "הגדר" - אם לא תוצב כראוי כדין, תיחצה באירועי דמים.

רקע

1. הנאשם הודה והורשע ביום 6.3.23 בעבירה של הסעה שלא כדין של תושב זר השוהה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל")
2. מעובדות כתב האישום, עולה כי ביום 26.10.21 בשעה 16:28 או בסמוך לכך, הסיע הנאשם בסמוך לרחוב מואב לכיוון רחוב בן יאיר בערד, תושב שטחים ששהה במדינת ישראל ללא אישורי כניסה כחוק. הכל כאמור בכתב האישום המתוקן.

תסקיר שירות המבחן:

3. בתסקירו מיום 22.10.23, סקר שירות המבחן אורחות חיי הנאשם, בן 28, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 3-4.5 שנים, המתגורר עם משפחתו בשבט דריג'את, עבד כחודשיים במשרד החינוך וסיים ולדבריו, לאור ההליך המשפטי הנוכחי המתנהל כנגדו עבודתו הופסקה. עובד כ ארבע שנים כנהג הסעות בחברה בבעלות אביו. בעל תואר אקדמאי בתחום הוראה וחינוך מיוחד. הנאשם נעדר עבר פלילי, מעיון ברישומי התעבורתי עולה כי לנאשם 13 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה אשר בגינן הורשע.

4. ביחס לעבירה הנוכחית הודה ונטל אחריות חלקית על ביצועה, הטעים כי פעל בהתאם לסידור עבודה אותו קיבל ולא מתוך רצון או כוונת תחילה לבצע עבירה, שיתף את השירות כי בעת ביצוע העבירה לא ידע כי מדובר בשב"ח, ונדע לו רק כשנעצר לבדיקה שגרתית. עוד ציין כי לא נהג לשאול אנשים אותם היה מסיע, שכן מדובר היה בחברות אשר עבדו עם אביו תקופה ואביו סמך עליהם, לדבריו, כיום אינו מסיע פועלים ומקפיד לבדוק במי מדובר.

5. שירות המבחן התרשם כי לאורך חייו תיפקד באופן נורמטיבי, בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, הביע את עצמו בכנות ופתיחות ומייחס חשיבות רבה להבדיל עצמו ומשפחתו מאנשים המנהלים אורח חיים פלילי ומעורבים בביצוע עבירות. עוד התרשם שירות המבחן כי אין מדובר באדם בעל עבר פלילי, או בעל דפוסים עבריינים מושרשים, שיתף פעולה עם שירות המבחן, והביע רצונו לניהול שגרת חיים שומרי חוק. הנאשם שלל נזקקות טיפולית ושירות המבחן אף לא התרשם כי ישנו צורך כזה. שירות המבחן המליץ על שילובו של הנאשם בקבוצות טיפוליות בדמות צו של"צ בהיקף של 160 שעות בבי"ס מולדה בתפקיד סיוע כללי וסיוע בחונכות. עוד המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו בדין, בשל חפצו לשוב לתחום ההוראה מה שנמנע אם תיוותר ההרשעה על כנה. טיעוני הצדדים:

תמצית טענות המאשימה:

6. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת הראיות לעונש רישום תעבורתי (התקבל וסומן ת/1), וכן טיעונים לעונש בכתב בהם תוארו הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, הפסיקה הנוהגת והעונש המבוקש (ת/2). במהלך הטיעונים לעונש תיאר את העבירה שבוצעה על ידי הנאשם, טענה למתחם של 2 עד 9 ח' מאסר. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר, התייחסה בהמלצותיה לעונש ולביטול ההרשעה, הפנתה לפסיקות, להלכת כתאב, ולמכתב מהממונה הבכירה בתחום ההשעיות בתיקים פלילים, שם צוין כי סוגיית הפיטורין אינה נגזרת אוטומטית משאלת ההרשעה, אלא נתונה לשיקול דעת. הנאשם עבד בהוראה בבית ספר, נעדר עבר פלילי. עתרה לעונש בחלקו התחתון שהוצג, בנוסף לעונש מאסר מותנה ארוך ומרתיע, התחייבות להימנע מעבירה, קנס ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי. תמצית טענות ההגנה:

7. ב"כ הנאשם עתר לאי הרשעת הנאשם, הפנה לשני תנאים מצברים, האחד, ההרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם, בהתייחס לנזק קונקרטי הנגרם כתוצאה מההרשעה, השני סוג העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, שהרי העבירה מושא תיק זה, אין לנאשם היכרות מוקדמת איתו, ובגינה ניתן לבטל הרשעה, ציין כי בתי משפט לוקחים בחשבון בסוגיית הימנעות מהרשעה פלילית או ביטולה שיקולים מרכזיים כדוגמת סוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצוע העבירה.
8. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר אשר סקר נסיבות ביצוע העבירה, הודאתו ולקיחת אחריות. כיום מקפיד הנאשם לבדוק במי מדובר, מצבו המשפחתי והתעסוקתי אמורים להיות מושפעים, הנאשם הציג מסמך שנשלח אליו ממשרד החינוך המונע מהנאשם לעסוק בתחום ההוראה לאור ההליך דנן, גם כאשר לעבודתו הנוכחית נהג אוטובוס נדרש להיעדר הרשעה, ונדרש להמצאה כל חצי שנה לידי קצין בטיחות. הוסיף כי שירות המבחן ציין חשיבות בהטלת ענישה שיקומית.
9. עוד ציין כי קיימת סבירות אפסית לביצוע עבירה זו בעתיד, כי החל מ- 7.10.23 אין כמעט כניסה לישראל.
10. הנאשם ציין כי עבד כמורה ואינו יכול להמשיך לאור ההליך, כאשר לעבודתו כנהג אוטובוס, ציין כי התיק לא מפריע לנהיגה, אך אינו מורשה לבצע שירותי הסעה לחיילים, מפעלים, בתי ספר.
- קביעת מתחם העונש ההולם:
11. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
- הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:
12. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה הינם פגיעה בשלום הציבור ובטחונו, לצד פגיעה בתכלית חוק הכניסה לישראל, המאפשרת למדינה שמירה על גבולותיה ומניעת כניסת זרים לשטחה ללא אישור, מנימוקים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים.
13. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הנמוך. מצד אחד בחברת הסעות של האב, מנגד הסעת שוהה אחד בלתי חוקי - כך בכתב האישום המתוקן.
- מדיניות הענישה הנוהגת:
14. בעבירות של הסעת שב"ח כבמקרה דנן נקבעו עונשים שבין חודש מאסר ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבירות שירות.
15. בת"פ (ת"א) 15016-10-15 מדינת ישראל נ' אבו קיעאן (29.1.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, הנאשם הסיע ברכבו 2 שוהים בלתי חוקיים. לנאשם עבר פלילי. הוא נידון לשלושה חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, חילוט רכבו וקנס.
16. ברע"פ 5094/20 זנאדה נ' מדינת ישראל - הנאשם הסיע 2 שוהים בלתי חוקיים ונתפס במחסום. מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר של חודשים בודדים ועד 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט שקל את עברו הפלילי של הנאשם ואת מצבו הבריאותי שאינו מאפשר נשיאת המאסר בעבודות שירות, וגזר את עונשו ל- 60 יום מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי. ערעור ובקשת רשות ערעור של המבקש, נדחו.
17. בת"פ (ב"ש) 50159-02-22 מדינת ישראל נ' אבו מדיעים (07.12.23) - בהסדר טיעון סגור נגזר על ידי המותב הנוכחי על נאשם שהסיע שב"ח - חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ל-6 חודשים, קנס בסך 2500 ₪ והתחייבות בסך 2000 ₪. שם היה הסדר סגור. כאן פתוח. שם נעדר עבר פלילי. כאן יש לו עבר פלילי מאוחר יותר המעיד על דפוס בטווח זמן קצר. חודש אחד עבודות שירות מתאים למקרים של שוהה אחד ביחס לנאשם נעדר עבר פלילי לחלוטין.
18. ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל נקבע כי:
- "דבריו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות מידה עונשיות מחמירות מאלה שבהן החזיקו לפעמים בעבר. [...] אם אין עומדות לעבריין נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות"
19. הגם שעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח הוא תוצאה מסתברת של עבירות העסקה, הלנה והסעה של שוהה בלתי חוקי, הרי שהוא אינו תוצאה הכרחית, וכי יש לבחון כל מקרה לגופו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות מבצע העבירה. ראו בעניין זה ע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל.
20. בכל הנוגע ליישום המבחנים הקשורים בנסיבות ביצוע העבירה נקבע ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל כי:

"משקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העברין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצימת עיניים הסיע אדם זר משטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עמו מטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה. שונה הוא עניינו של אלמוני, המסיע בן משפחה או חבר קרוב. אמת, אלמוני אינו פטור מעונש, ואפשר אף כי יש להטיל עליו עונש מאסר, אך מנגד לא נוכל לומר כי ראוי לאכוף עליו את מדיניות הענישה במלוא עוצמתה." 21. בכל הנוגע לענישה הנוהגת, מגמת הפסיקה והחקיקה הינה החמרה על רקע אירוע השבעה באוקטובר. זאת, משום שקיימת הבנה כי כל ההקלות בהקשר זה גובלות בסיכון חיי אדם פשוטו כמשמעו. הרגש ההומני הישראלי מנותב לא אחת לאירועי דמים ולחץ על השוהים או הנכנסים או השותפים השונים לביצוע או סיוע לטרור.

22. ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל, נקבע לגבי המסיעים, המלנינים והמעסיקים כי חטאתם עולה על זו של השוהים הבלתי חוקיים עצמם שכן: חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמם. בית המשפט חזר על עקרון מנחה זה אף ברע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי. " המדיניות הראויה ולא ענישה נהגת "

23. עוד אדגיש, "ענישה נהגת" הינה שיקול אחד מבין ארבעה שיקולים אשר הנחה המחוקק את בית המשפט לבחון, אינה מכתובה את מתחם העונש ההולם, אשר מגלם הכרעה נורמטיבית, אלא מהווה אך שיקול נוסף בקביעתו. ראו ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל.

24. בדברי ההסבר להצעת החוק, אשר לימים לבשה צורה בדמות תיקון 113 לחוק העונשין צוינה המגמה: "ככל שהמדיניות הנוהגת משקפת את עיקרון ההלימות היא מהווה אינדיקציה לקביעת העונש ההולם ואילו כאשר יש פער בינה לבין המדיניות הראויה, תועדף המדיניות הראויה" [ראו: (הצעת חוק העונשין) (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ה"ח הממשלה 241, 447].

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

25. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את הנתונים הבאים:

26. הנאשם הינו המבצע העיקרי. הוא שהסיע הוא שלא בדק. הוא שיודע מה המשמעות ועצם עינוי .

27. הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי אותו לא הכיר היכרות מוקדמת, ואותו אסף מחברת בניה. הנאשם מודה כי היתרים לא היו חלק מבדיקותיו, כי סמך על אחרים ועל החברה ועל אביו. הנאשם עצם עינוי ובכך סיכן הרבים, אלא שכתב האישום מייחד לו עבירה אחת ונסיבות העבירה ודבריו שלו מלמדים על הסעת עובדים ללא בדיקה.

28. הנאשם גם היום עובד בחברת ההסעות על אביו. דהיינו הנגישות להסעות היא דבר יום ביומו, כל ענישה שלא יהא בה הרשעה כמוהו כהפיכת החקיקה לאות מתה ושותפות לזילות שנהגה עד כה בתחום זה. אירועי השבעה באוקטובר לא הסתיימו. השלכתם על המרחב ועל חפץ ארגוני הטרור לפגוע ולהכניס שוהים ומודיעין או סייענים קיימת. הסכנה גדולה היום ובקרוב אף יותר עת יפתחו שערי הגבול לעבודה בישראל.

29. הסכנה היום מוחשית, ארגוני הטרור מבקשים לפגוע. אין מדובר בלוחמי חופש אלא בארגונים אנטישמיים רצחניים שרואים ברצח יהודים מצווה דתית לאומית תרבותית, הנאשם מודה כי לא שאל בעניין היתרים, וחברת ההסעות של האב היא עסק שלא יוכל להיבדק בכל יום על ידי כוח משטרת באין כוח אדם. הסיכון גדול.

30. אין מדובר בהעלאת טרמפ בהטעיה, אלא בהסעות מאורגנות, הנאשם בכל עת ככל שירצה בכך, גם יעבוד בעסק של האב לסייעו.

31. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין חודש מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים נוספים .

לעניין ביטול ההרשעה:

טענות הסנגור הינן כי עם ההרשעה לא יוכל הנאשם להתקבל כמורה מן המניין ולא יהא רשאי לקבל רישיון לנהיגת אוטובוס.

נציין את העובדות הבאות :

32. הנאשם אכן למד לימודי ההוראה עבד כמורה במשך כחודשיים ולטענתו אינו יכול להתקבל כמועמד חדש להוראה בשל עניינו התלוי ועומד .
33. לעניין זה ייאמר כבר עתה כי עניינו התלוי ועומד יסתיים היום, הנאשם אינו מפוטר אך שיקול הדעת המינהלי לעניין העסקתו כמורה יידרש לבחון מהות ההרשעה והשלכותיה, ולא בהכרח כי התוצאה תהא אי העסקתו בהכרח.
34. לעניין הסיכון שבאי קבלת רישיון בנהיגת אוטובוס, הנאשם עובד עם אביו בחברת הסעות משפחתית המסיעה עובדים, משך שנים.
35. הסיכון הנטען הינו עתידי . סיכון זה יכול להיות טענתו של כל מי שיורשע בעבירת שב"ח, הוא אינו קונקרטי ואינו אמור לפגוע בפרנסה המשפחתית של ולא האישי של הנאשם הספציפי.
36. לא בהכרח שכל עבירה פלילית תביא לתוצאה אחת והיא אי קבלת רישיון ככל שתוגש בקשה. עד היום כ 4 שנים מצא הנאשם פרנסתו בהסעת עובדים.
- עיסוק בהוראה - ההגבלה היא בעבירות ביטחון מוגדרות :
37. לעניין ההרשעה הטענה כי זו תביא בוודאות קונקרטיה או לסיכון ממשי לאי קבלתו של הנאשם כמועמד להוראה בדקתי עניין זה במקרים קודמים שבאו לפניי ובהתאם לסעיף 16ב(1) לחוק פיקוח על בתי ספר תשכ"ט-1969, "לא יעסיק אדם עובד חינוך... אם המורה הורשע בעבירה שיש בה משום פגיעה בביטחון המדינה", האם חל איסור העסקה במקרה דנן? התשובה הינה שלילית ממספר טעמים :
- "עבירות הביטחון" מושא הסעיף היא עבירות המוגדרות תחת כותרת בפרק ז' לחוק העונשין תשל"ז - 1977 , העסקת שב"ח אינה עבירת ביטחון נושא הסעיף.
- התובעת שמבקשת בקשתה להרשיע, היא זו שצריכה לגבש עמדתה אחר כך בהליך המינהלי בהליך שאינו אוטומטי ויש בו שיקולי דעת - הפרקליטות נדרשת והיא יכולה לקבוע עמדתה כי הנאשם יוכל לעסוק בהוראה. היא אותה פרקליטות כאן ושם .
- גם המכתב שהוצג על ידי הסנגור כל מה שהוא מבקש הוא לקבל נתונים בדבר ההליך . מדובר בעבירה לפני ה7 באוקטובר, האם בהכרח לא יינתן למורה ללמד בבית ספר? דומה כי הנזק הקונקרטי לא הוכח ואינו מוכרח. טענה עתידית - רישיון נהיגה על אוטובוס :
38. לעניין הטענה השנייה, כי ההרשעה תימנע רישיון לנהיגה על האוטובוס לא הוצגה כל ראיה כי הוגשה כל בקשה או כי כל עבירה מכל סוג שהוא תמנע קבלתו של זה או שבעקבות כך , לא יוכל הנאשם להתפרנס מהסעות עובדים כפי שעשה עד היום. רישיון על אוטובוס או יעדי הסעה של חיילים או תלמידים ככל שקיימת הגבלה וטעמיה עמה, בית המשפט לא יסכן הרבים. הנזק הנטען לא הוכח דיו, וזכות הנאשם לבחון כל החלטה מנהלית בבית המשפט לכשתוגש בקשתו שם.
- פרנסת נאשם :

39. הנזק הקונקרטי שאינו מוכח ואינו מוכרח לא יפגע בכל מצב בפרנסתו. הנאשם עובד כ 4 שנים בחברת ההסעות של אביו. הוא יוכל להמשיך בכך. רישיון על אוטובוס שהוגדר לצורכי הסעת ילדים או חיילים, נדרש שיקול דעת ואין להסתיר פרט זה או אחר בעברו של נאשם, לשיקול דעת הרשות במדיניותה.
40. מהי הרתעה אם לא ידע כל מי ממשפחת הנאשם או אביו בעל חברת ההסעות, כי הסעת שוהה בלתי חוקי היא עבירה שהרשעה בצדה. אם לא זה אנה נבוא בדרישה לחברה או לכל מי שיפעל במסגרתה ויטען לנגזרות ההרשעה על עתידו.
- מדיניות ענישה נהגת לעניין הרשעה :
- a. רע"פ 1119/18 מוחמד חסן נ' מדינת ישראל - הסעת שני שבחים המערער הוא עו"ס הרשעה יכולה להכתיב עובד סוציאלי ולהעמידו בהליך משמעותי למרות זאת בית המשפט העליון אומר שבשל האינטרסים המוגנים בבסיסה של העבירה שזה אותם אינטרסים שמוגנים בעבירה הזו לא ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה.
- b. ע"פ 31030-04-18 בית המשפט המחוזי ירושלים- הועמדה לדין נאשמת שגנבה ממעביד, עוסקת בהוראה ובית המשפט קבע שלא הוכח שההרשעה תביא לפגיעה קונקרטיה ופיטוריה.
- c. במקרה דנן הנאשם מבקש להתקבל כעובד הוראה וככל הנראה עבד במתכונת זו או אחרת פרק זמן קצר של כחודשיים ימים.
- d. ברע"פ 1746/18 המערער הורשע בעבירת אלימות מדובר בסטודנט למשפטים והפסיקה רלוונטית לצורך הטענה, שכאשר ישנו גוף מוסמך לדון יש להותיר את ההחלטה בידה של הוועדה המוסמכת.
- e. במקרה דנן, ישנו גוף מוסמך שבוחן את צורכי ההוראה החינוך המחוז ומן הראוי כי ידע כל פרט בהתנהלות הנאשם, וככל שיעניק לו ההזדמנות יעשה זה ללא עצימת עיניים אלא בעיניים פקוחות בשיקול דעת ראוי ושלם.
41. בע"פ (עליון) 2083/96 כתב- מדינת ישראל (מיום 21/8/97). "ההלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשעתו הנטל להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים. הראשון, הוא שההרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו. והשני, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לבטל את ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים אשר בניהם, התועלת שתושג לאינטרס הציבורי חברתי מההרשעה."
42. ברע"פ 1119/18 מוחמד חסן נ' מדינת ישראל- קובע בית המשפט העליון כי האינטרסים שבבסיס העבירה דנן אינם מצדיקים אי הרשעה. למרות האמור, אקיים דיון מעמיק לבחון הטענה הראויה לנאשם לסנגורו ולנסיבות הנטענות.
43. הנאשם שעבד כחודשיים בהוראה מתבקש לקראת כניסתו כעובד לשלוח תוצאות ומהות ההליך הפלילי.
44. לא הפניתי גבי לאדם שבי, אלא האזנתי במקביל לקולות אדם- החטופים במנהרות עזה המבקשים לשוב, ולצוואת הנרצחים בפגיעים לאורך השנים, שנשמור בפעם הבאה טוב יותר על הגדרות תרתי משמע. אי הרשעה היום הזה, אינה חסימת הגדר ובניית חומה נורמטיבית בתודעה עונשית רחבה הולכת ומחמירה, אלא חפירת המנהרה תחתיה לקראת קריסתה הבאה באצטלה של איזון שגוי. לא תיגדע פרנסתו של הנאשם בכל מצב. בית המשפט סבור כי אי הרשעה תחטא לתכלית החקיקה ותפגע באמירותיו וקביעותיו של בית המשפט ובתי המשפט בשורת פסקי דין.
45. הנאשם אכן השקיע בלימודי ההוראה, יש להניח כי גורמי החינוך המוניציפאליים או הארציים ישקלו היטב הצרכים וסוג העבירה ויש בידם לקבלו תחת התניות וכיוצ"ב ואין בהרשעה כדי למנוע זאת כמו שאין באי הרשעה למנוע החמרה של מדיניות כניסת עובדי הוראה וחינוך נוכח עובדת ביצועה בפועל. גם ללא הרשעה. ביד אחת החמרה וביד השנייה הקלה לא סבירה - אם תירצו אין זו הרתעה:
46. הענישה הוחמרה בהדרגה, האכיפה מבקשת למנוע כל סיכון ההרתעה בעת הזו אינה קלישה. גם אזרחים שאינם יהודים מודעים לפסול והסיכון שבשוהה זר מאזורים עוינים הגובלים עם גדרות מדינת ישראל. לפיכך, לא סביר הוא שביד אחת תוחמר הענישה כלפי כל, וביד השנייה לא תרשיע, תאבד את הקול ולבסוף את הכול. אירועי הטבח הבהירו גודל האסון, הקלות שבביצועו, גם בעתיד בכל זמן בכל עת ובכל שעה.
47. אין הכתוב אומר כי במסגרת ההרשעה לא יישקלו שיקולים רחבים והתאמת העונש, אלא שאי הרשעה כמוה כעקירת ההרתעה שנדרשת בנייה מהירה תחת קריסתה. האינטרס הציבורי היום מחייב הרשעה, בתקווה, כי שיקולי מערכת החינוך יישקלו בהתאם לצורכי המערכת והיכרות מנהל בית הספר עם הנאשם בחודשיים בהם עבד טרם הגשת הבקשה להיות מועמד לעבודה במשרד החינוך.

48. גם בית המשפט אינו מבקש להרתיע מבלי להושיע, אלא שאין הרתעה בעבירה זו ללא הרשעה, ואין הרשעה זו קובעת, כי הנאשם עבר עבירה של "ביטחון המדינה", שעניינן בא לידי ביטוי בעיקר בעבירות: בגידה, ריגול, מסירת מידע לאויב, מרד, פגיעה בריבון זר, ביחסי חוץ, פגיעה בכוחות מזוינים, פגיעה ברכוש בשימוש כוח מזויין, הסתה להשתמטות או אי התייצבות לפעולה צבאית, כניסה לבסיס צבאי שלא כדין, פעילות טרור. כעולה מהחוק לתיקון דיני העונשין (ביטחון המדינה) תשי"ז - 1957 ומחוק העונשין תשל"ז-1977 תחת הכותרת חלק ב', פרק ז': בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רישמיים.
49. בתי המשפט מחויבים למתן כלים במסרים ברורים, בצעד קדימה ללא שני צעדים לאחור. האינטרס הציבורי מחייב פעמים גזירת הדין בכאב, כדי להצליח להטיב דווקא עם כלל הנפגעים הציבור כולו לטובת עתיד בטוח יותר. המאשימה המדינה עמדה על עמדתה בניגוד להמלצת התסקיר ולא בכדי. עמדה זו אינה כוחנית. היא באה מתוך החובה להגן על הציבור. בית המשפט אליו עיני הציבור נשואות אינו מפשר ומגשר כי אם אחראי על מיגור הפשיעה בתחום שגרם לאסונות קשים מנשוא.
50. בעפ"ג 68409-05-24 מדינת ישראל נ' אלעראערה(עציר) מדגיש בית המשפט המחוזי בבאר שבע את העת הזו בעבירה של כניסה לישראל אך הדברים חשובים לכל עבירה שנוגעת לתחום זה: "כפי שנכתב בשורת פסקי דין, המלחמה הקשה אשר פרצה ביום 7.10.23 עודנה מתנהלת, המצב הביטחוני הקשה לא התמתן, לא חלף מן העולם, ולא נוצר מצב שבו החשיבות הרבה למתן מקום משקל ומעמד לערכים המוגנים בעבירה זו, פחת. המצב הביטחוני הקשה, אשר עודנו קיים ועודנו נמשך, מחייב מתן המשקל הרב למעמדם וחשיבותם של הערכים המוגנים בבסיס העבירה של כניסה לישראל שלא כדין. מצב דברים זה מחייב כי מתחם העונש ההולם, אשר מבטא את מעמדם וחשיבותם של הערכים המוגנים, ימשיך לבטא את חשיבותם, כמו גם את המענה ההולם לפגיעה בהם בעת הזו." המדינה -גוף אחד - ככל שתידרש תבהיר עמדתה הדיונית:
51. זאת ועוד, זרועותיה של המדינה במשרדיה, הן זרועותיו של גוף אחד. משלא הייתה בזה כל כוונת פיטורין תעשה המדינה באמצעות הפרקליטות בבוא העת, לכשתידרש אם בכלל, להבהיר כי לא זו הפרשנות ולא זו כוונת עמדתה. לא תונף ידה האחת לטענת חוסר וודאות קונקרטי לסיים תעסוקה, וביד השנייה תטיל הגיליוטינה על משלח ידו של הנאשם במשרדיה. זאת ייאמר כדי להמחיש כי הפה שאסר הוא הפה שיתיר.

52. פיטורי מורים תלויים בעמדת התובעת הפרקליטות בהליך משמעותי, מינהלי במקרה זה הנאשם מועמד להיכנס לעבודה במשרד החינוך, והתביעה היא הסוברנית לקבוע עמדתה. אין מדובר באי קבלתו אוטומטית, גם לא לגופו של עניין בו נשקלים שיקולים רחבים. זאת ועוד, גם המדינה אינה מבקשת לחסום דרכו. עניינו ייבחן לגופו. יתכן שהנאשם יעבוד כמורה וגם יסיע הסעות וענישה צופה פני עתיד אף היא בכלל שיקולי בית המשפט, בשל חברת ההסעות של אביו בה עובד הנאשם מזה כ 4 שנים.
53. בעניין זה נפסק על ידי הרכב בראשות כב' הנשיאה כץ ב-עפ"ג (ב"ש) 6700-09 אלזם נ' מדינת ישראל (3.3.10) (להלן: ענין אלזם), דברים הרלוונטיים גם לעניינו, הגם שנפסקו בעבירות אחרות מאלו שלפנינו: "אין אנו מכירים מקומות עבודה בשירות הציבורי שבהם ההרשעה אוטומטית מביאה לשלילת המועמדות או פסילתה, להיפך... נעשית בדיקה ובחינה של כל מקרה לגופו והחשוב הוא מה העבירה ומה נסיבותיה ולא עצם ההרשעה או העדרה"
54. ככל שצדדים שעמם עובד הנאשם רשאים על-פי דין לדרוש מהנאשם להציג גיליון רישומו הפלילי, מן הראוי שלא להסתיר מעשי הנאשם כאשר כפי שנקבע בפסק הדין - לא עצם ההרשעה או אי-ההרשעה צריכה לעמוד לנגד עיני המתקשרים עם הנאשם, אלא המעשים עצמם. הטיית הכף לאינטרס הציבורי:
55. עבירות הכניסה לישראל שלא כדין, אינן עניין מינורי של "הוצאת לחם מן הארץ". מדובר בסיכון הרבים בעצם פתיחת הפתח, החלון הכלכלי הפרקטי, ההסתרה של מי שלא אחת הינם בעלי עבר פלילי, או ביטחוני ורק שירותי הביטחון יכולים לבדוק ולנסות למזער סיכוני טרור ועוזרו. גם אם המלין או המעסיק או המסיע בטוחים, כי לנגד עיניהם שווה תמים בלתי חוקי, עדיין אין הם יודעים את ההיסטוריה הביטחונית ולא את תכנוניו של ארגון טרור רצחני או את השימוש הרדום בשוהה, או היותו אף הוא בלדר תמים.
56. מבצעי פיגועי טרור זוכים למידע תכנון ביצוע ועזרה בשלב הבריחה, רק בדיעבד ניכרת חומרת העבירה אחר אסון. מדינת ישראל מתמודדת עם הצהרת כוונות ברורה של אויביה לטבוח ביהודים ובאזרחים, לאורך כל השנים. בתי המשפט הצבאים, עשרות שנים שפטו את הנכנסים לישראל שלא כדין מאיו"ש השוהים הבלתי חוקיים בחומרה רבה. בתי המשפט בישראל נכוחים היום מתמיד, בפערי התודעה האכיפתית ביחס ל"הכנסת אזרחים" זו. חומרת העבירה - הרתעת הרבים - המקום והזמן :
57. בשעה זו ממש, עדיין קול דמי אחינו עולים מן האדמה. עדיין המלחמה בעיצומה. גם עתה קיים "עוצר" כניסה לישראל גם של בעלי היתר מיהודה ושומרון. האירוע מחייב. האינטרס הציבורי גדל פי כמה מקודמו. בעת הזו הוא מטה הכף בכל הנוגע לעבירות בתחום זה. לפיכך, גם לנורמה הפלילית יש זמן ומקום. יש עוצמות שונות בלהבות ברבות הזמן. לפיכך, עת החטופים במנהרות המוות, עדיין שם, ובעוד המלחמה בעיצומה, קולם החנוק נשמע למרחוק.
- התודעה הציבורית :
58. זאת ועוד, אי הרשעה אינה עולה בקנה אחד עם תכלית הענישה היום במיוחד. מימד ההרתעה הוא מרכזי וחומרת העבירה עלתה כדי תודעת ההמון- יהודים ולא יהודים. משקפיו של בית המשפט רואים היטב את מצוקת הפרט. ההשפעה של "אי הרשעה" על התודעה הציבורית היא היפך ההרתעה.
59. עבירה זו בקורלציה של מקבילית הכוחות, אינה מאפשרת אי הרשעה. המחיר דווקא מתוך העולה לפניי לאחר הברור אינו וודאי. גם אם היה כן, אין אני סבור, כי בעת הזו, יש לראות מחיר זה כלא מידתי. בעת ביצוע העבירה ידוע ידע הנאשם היטב, כי עובר הוא עבירה וכי הסעות עובדי מהאזור.. מחייבות בדיקה והיתרים.
60. לאחר שעיינתי במכלול הפרמטרים, שהועלו בהקשרה של העבירה ושל הנאשם, הריני לקבוע כי לא מתקיימים התנאים שנקבעו לאי הרשעה. אין בנסיבות העניין הצדק, לביטול הרשעה. הכלל בעבירות שכאלו, הינו הרשעה, בפרט בימים אלו, בהם אין צורך להכביר במילים ביחס לסכנה הביטחונית הפוטנציאלית. לפיכך האינטרס הציבורי גובר, נוכח השפעת גזר הדין על התודעה הנורמטיבית של המדינה ואזור הדרום בפרט.
61. לאור האמור איני מוצא ראוי ונכון לבטל ההרשעה. ההרשעה תיוותר על כנה, ומכאן אדון ברכיבי הענישה ההולמים במכלול השיקולים.
- מתחם הענישה והעונש לנאשם :
62. ברע"פ 3674/04 אבו סאלם-מדינת ישראל (12/2/06) עמד בית המשפט העליון על חומרת העבירה של הלנה העסקה או הסעה של תושב יהודה ושומרון וחבל עזה השווה בישראל שלא כדין בזו הלשון:

"החיים לימדונו כי חרף הוראת חוק מפורשת זו וההחמרה בענישה שהמחוקק הורה עליה, ולמרות הסיכון הנשקף לביטחון הציבור בישראל, לא חדלו מעשי הלנה, העסקה והסעה של תושבי האזור השוהים בישראל שלא-כדין. תושבי ישראל הוסיפו להפר את החוק ברגל רמה, על דרך של הלנה, העסקה והסעה של תושבי האזור השוהים בישראל שלא-כדין. רשויות האכיפה החלו אכפות את החוק, ואז נסתבר כי בתי-המשפט מיישמים את החוק באורח משתנה.. 63. במסגרת ההגדרה של כל מקרה ומקרה אבקש להתאים העונש למקרה דנן בנסיבותיו של הנאשם.

64. צוין ברע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל, (12/02/2006) (להלן: "הלכת אבו סאלם"), כי הלכת חטיב מורה :

"כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושג על עבריין חייב להלום את נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי."

65. הגם שעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח הוא תוצאה מסתברת של עבירות העסקה, הלנה והסעה של שוהה בלתי חוקי, הרי שהוא אינו תוצאה הכרחית, וכי יש לבחון כל מקרה לגופו, בשם לב לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות מבצע העבירה. ראו בעניין זה ע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל:

"לאור תכלית הביטחון והתוצאות הרות האסון העלולות לנבוע מהן, יש להטיל על אדם שהורשע בביצוע - ככלל ובכפוף לבחינתו האינדיבידואלית של כל מקרה ומקרה - עונש מאסר בפועל, מבלי שתינתן האפשרות להמירו בעבודות שירות"

66. לאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת וקריאת הכיוון העונשית של בית המשפט העליון, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות האירוע בו הורשע הנאשם במקרה זה הוא בין חודש מאסר לבין 6 חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים גם כספיים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :

67. המדובר בנאשם בן 28 נעדר עבר פלילי בעל עבר תעבורתי במסגרתו גם פסילה בפועל .

68. הנאשם הודה בעבירה וקיבל על עצמו הדין.

69. לאביו של הנאשם חברת הסעות בה עובד הנאשם מזה כ 4 שנים. נגישותו של הנאשם או סיועם של בני המשפחה בעסק הוא נסיבה שבמסגרתה יש לבחון השלכות גזר הדין על התודעה המשפחתית סביבתית.

70. כתב האישום תוקן לעבירת הסעה של שוהה אחד.

71. הנאשם לא הסתבך מאז ביצוע העבירה בפלילים, בהתייחס לעבירה משנת 2021 ומהתסקיר עלה כי אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינים.

72. העבירה בה הורשע הנאשם בוצעה לפני כ-3 שנים.

73. תסקיר שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית במסגרת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 כמו גם המליץ על שיקול אי הרשעה. התסקיר אינו מכריע הדין, והוא בבחינת גורם ממליץ לשיקול דעת בית המשפט. בתי המשפט רואים לא רק היבטים שיקומיים או אינדוידואליים אלא גם היבטים רחבים של האינטרס הציבורי במיוחד בעת הזו לתכלית מיגור הפשיעה בתחום שהתברר כמסוכן בדרגת סיכון גבוהה. מגמה זו מחזקת את הנימוקים לקולא במסגרת האיזונים והמשקלים הנדרשים לתוצאה העונשית ההולמת.

74. הנאשם הוגדר על ידי תסקיר המבחן באופן חיובי. התסקיר ציין חומרת העבירה והסיכון בהקשרה . דיון והכרעה :

75. משהושארה ההרשעה על כנה, ולא ראיתי בנימוקי בא כוח הנאשם מצדיקים ביטולה, ומשהנאשם הורשע בדיון, בעבירה לה מתחם עונשי, ראיתי לנכון לסטות מהמתחם באיזון בשל מכלול השיקולים לקולא אותם שיקולים שביקשו את אי הרשעה לה לא נעתרתי, יפים הם עדיין להמרה מטעמי " שיקום " שלא להכתיב מצחו בנסיבותיו ב: "מאסר" בעבודות שירות. אמנם בדילמה בין הרשעה לאי הרשעה הכרעתי במסגרת האינטרס הציבורי להרשיע, אך ביקשתי במסגרת האיזון ברכיבי הענישה גם להושיע, בדרך של העדפת של"צ על פני חודש או חודשיים מאסר בעבודות שירות כדי לאותת לגורמים המנהליים כי חובת ההרשעה -אין כוונתה חסימת דרכו לעבודת ההוראה או לכל בקשה מנהלית לאחר שלמד פרק זמן לא מבוטל לימודי ההוראה לצד עונשים נלווים. גופי המדינה יבחנו הבקשה מנהלית במסגרת הוועדה המתאימה הייעודית לקבלת מועמד זה או אחר ולמתן רישיון בהתאם לפרמטרים אחראיים מקצועיים המסורים להם בניסיונם באופן רוחבי ונקודתי כל מקרה לגופו.

76. אין בית המשפט מבקש להכתיב להחרים את הנאשם. כך יובהר, כי לא יוכתמו לימודיו במאסר . כך יאותת בית המשפט גם לגופים נוספים לרבות משרד החינוך או רשויות מקומיות או מוסדות, כי אין הרתעת הרבים מבקשת חורבנו של היחיד. זו הבהרת בית המשפט, והשכל הישר יתרום גם הוא חלקו.

77. גם החלטה זו או אחרת במסלול המנהלי אינה סוף פסוק והיא ניתנת לבחינה בבית המשפט לעניינים מנהליים המוסמך. מכאן ועד לקצר הדרך בקביעה כי זו התוצאה נזק קונקרטי מוכח וגם מוכרח - רחוקה הדרך.
78. גם המאסר על תנאי הנוהג בעבירות אלה כצופה פני עתיד, מחייב המציאות בסביבות הנאשם ואינו יכול להינתן במצב של אי הרשעה. ההרתעה הינה גם לנאשם בסיועו לאביו בחברת ההסעות, עת ייקרא בבהילות לעזרה, או ככל שיחפוץ בכך, וגם במסר ההרתעה כלפי חברת ההסעה המבצעת הסעות עובדים זרים, זאת נוסף להרתעת הרבים, תוך שמירת הערכים המוגנים במסגרת האינטרס הציבורי הרחב. נוסף לאמור, בשל הרווח הכספי מהעסקת שוהה בלתי חוקי יגזרו גם קנס והתחייבות.
79. העבירות בתחום הכניסה לישראל שלא כדין, לרבות העסקה, הלנה, הסעה ועוד, מהוות פירצה תודעתית לזר ומתברר לא אחת גם האכזר- אלו מחייבות ענישה העולה וזו אף תעלה מדרגה, וההחמרה בהקשרה מחייבת המציאות הקשה - בהדרגה.
80. המבקש לסייע להסעה בעצימת עיניים כלפי אפשרות של שוהה בלתי חוקי, מסתכן בדיון מנהלי עקרוני בעתיד עבודתו שלו, כמו גם ברכיבי ענישה שיש להם השלכות כלכליות או תעסוקתיות. משום שעיינו הרואות היום סכנותיו של תחום זה ואין עיינו יכולות להיעצם יומם ולילה. הכול ידעו כי יש השלכות להרשעה בעבירות הכניסה לישראל ואין להקל בהן ראש. לא עוד.
81. לעניין פסילת רישיון בפועל, ביקשתי להימנע מכך, נוכח היות תחום ההסעות חלק מעסק משפחתי של האב בו עובד הנאשם לפרנסתו מזה כ-4 שנים, אך בשל העובדה כי מדובר בחברת הסעות, במסגרתה עשוי הנאשם לשוב ולסייע או לעבוד גם בעתיד במסגרת העסק המשפחתי, אגזור פסילת רישיון על תנאי לחצי שנה לתקופת תנאי של 3 שנים.
82. היום ובמיוחד בעת הזו, האינטרס הציבורי מחייב כלים לאכיפה יעילה ומרתיעה. החברה הישראלית במבחן. הגבולות במבחן כפליים במיוחד בעת הזו, שאלמלא המלחמה בעיצומה היו נעשים מאמצים בלתי פוסקים לחדור לישראל לעבוד בשירות הטרור. ההמרה של חודש או חודשיים מאסר בעבודות שירות ל-160 שעות של"צ כהמלצת שירות המבחן, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילה על תנאי בנסיבות מקרה זה ביחס לנאשם הספציפי, באיזון הנדרש אל מול האינטרס הציבורי בעת הזו ולקראת הבאות, המרה זו מבקשת לאזן הנימוקים לקולה ולחומרה אותם בחנתי באחריות.
83. לאחר בחינת כלל השיקולים לקולא ולחומרא, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 160 שעות של"צ אשר תבוצענה על פי תכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן וניתן בזה אישור לביצועה כאמור בתסקיר. הנאשם יפעל בהתאם להוראות שירות המבחן, ויובהר כי אם לא ייעשה כן, ניתן יהא לגזור את עונשו מחדש לכל דבר ועניין.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952 במשך שלוש שנים מהיום.
- ג. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך של: 5,000 ₪ שלא יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.
- ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל ביום 10/7/24 ובכל עשירי בחודש העוקב. אם אחד התשלומים לא ישולם במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.
- ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952.
- את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:
- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: [-Hyperlink Removed](#).
 - תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.
 - תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).
- זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ד, 10 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.